

Grundskolan - Det 4. års långa helvetet.

12/11/14

De flesta i Sverige har gått grundskolan
antalet jag. En del tycker det är ok, för
andra är det deras nyckel till framgång och
för en tredje part är grundskolan helvet
på jorden och det är där jag = många andra
kommer ihåg i bilden.

Jag minns min första skoldag när jag
skulle börja i Ettan, hur paniken spred
sig i hela mitt kropp när jag för första
gången satte foten på skolans mark. Jag
vet inte hur det var eller är för andra
men jag vet att den dagen var en av
de värsta i mitt liv. Och för ett litet
barn är det väldigt väldigt svårt att inse
hur ens föräldrar kan vara så grymma
att de skickar iväg en till djävulens pifund,
SKOLAN! För en sjuåring läter också ordet
skolplikt som röna grekiskan. Under hela
ettan drabbades jag till och från av
smäpanikattacker = mina föräldrar o
släktingar var trugna att vara med mig
i skolan, för att jag skulle orka med
att få dit överhuvud taget. Det
hela blev inte bättre när någon snodde
1/3 av alla mina hockey bilder som
utgjorde en stor del av mitt liv. Men
som sagt tog jag mig igenom hela
ettan och fick börja träna med ny lärare

och alltihg. Alla mina tidigare psykiska problem
problem var också som hortblåsta. Men istället
var detta början på något nytt. En oval cirkel
som varade under hela mellanstadet. Man
gick där i sitt egen lilla värld dag in och dag
ut, gjorde det man blev tilltagd e efter
5 minuter dit bland matte och engelska böcker.

För man hittade att gå hem och göra sitt
tvärs, snällt va? Det ena året efter varandra,
det ena var det andra likt. Till slut var
det enda dags att runda av mellanstadet,
lämna sitt gammala sittande skola bakom sig och
gå ur sexan. Det var dags för en
ny skola sjuan och högstadet. Och det
var faktiskt första gången jag kände lite gillje
av skolan. Man träffade nya kompisar, fick
massor av nya frendig karlar och alla problem var
som hortblåsta, för ett litet tag, för när
man vart sig med allt det nya kom man
in i sitt gamla sista cirkel igen. Med nästan ditt
månadslampar loss, kaddr stolar och bross. Men
helt plötsligt sitter man här i stan med en
halv terräng kvar på högstadet och vad har
vitse varit förutom att låta sig massa saker
som jag visserligen gjort, kanske ta knäcken
av så många barn som möjligt, vad vet
jag. Jag är ju bara en vanlig dum elev
som snart skall börja på gymnasiet.

Förhoppningsvis blir det en tid då man
får större chans att styra sitt eget liv, för
tidigare har det varit skolan som styrt allt allt.

Mitt skolår

Om jag noggrant tänker efter så minns jag
väldigt mycket om lägstadiet och mellanstadiet.
Det hela började när jag började på ettan.

Jag var ganska duktig i skolan när jag var liten
men hade ett litet fel. Min svenska var för svag.

Jag kunde inte prata ordentligt. Och det värsta
var att jag inte vågade tala öppet. Jag var rödd att
andra skulle antingen först skratta eller först vänta
till mitt fel och åter igen börja skratta.

Jag hann bara gå i två månader, som jag minns
i skolan, för att sedan skickas till en annan skola
som gav mig chansen att bli mycket bättre
i svenska. Det värsta med den andra skolan
var, att jag fick vakna tidigare en vanligt
för att hinna åka buss!!

Att åka med en buss var inte oroligt. Men att hinna med
bussen var otroligt lätt, för den stannade vid
baksidan av mitt hus. Jag satte på skorna för
att springa ut till bussen och fick sedan en
känsla av att det här blir roligt trots allt.

Jag satte mig på bussen och åkte till min nya
skola. En lärare väntade på mig. Hon hette Anna.
Hon välkomnade mig till skolan som hette
Dalbo skolan. Vi gick till klassrummet och
jag hälsade på mina nya klasskamrater.
En utav dem var Nils

Vi umgicks mest tillsammans.

Skoldagen var slut och jag åkte tillbaka med
samma underbara buss. När jag kom hem
lade jag mig själv på golvet och drog fram
svenska häftet och började både att skriva

Och sedan läsa. Varje dag var en likadan dag för mig, då jag var trungen att räkna upp och ur sängen, in i duschen och till skolan.

Pluggade hårt i klassen och drog mig hemåt.

Bluggade hemma, åt mat och sedan gick och la mig.

Sex månader senare blev jag så bra på svenska att jag strickades tillbaka till min första skola, "Floraskolan". Men nu var jag mycket bättre på svenska och pratade helhjärtat. Jag vågade prata mer öppet och var alltid öppen för förslag. Nu var det bara två veckor kvar till att börja från, men jag var aldrig betymrad. Jag gick i samma klass med samma elever i sex hela år.

Dom flesta har jag fortfarande kontakt med.

Men för varje år blev jag bättre på svenska och sämre på annat ämne. Jag ålskade och prata med folk som man var trungen att rätta. För de kände man sig även bättre.

Det som gjorde mig mest anhörunda då till skillnad från, är att jag alltid var öppen och glad.

1979/80 skulle vi cytla iväg till näst sista längt kvart, jag var trungen att lära mig cykla.

I skolan så tränade lärarna mig, efter var det med min pappa. Jag skriver nåt som dom flesta borde nämna men antingen glömmer eller vill inte visa det.

Det härliga med skolan är vännerna och lärarna oavsett vad alla andra säger. När jag började sexan, hade jag inte bara blivit äldre utan också latare. Jag orkade inte vakna, ville inte ur sängen och duscha.

När jag började sjuan var det inte alls lika roligt som från tvåan - sexan. Skolan låg precis bakom mitt hus (Rudaskolan) och jag kunde gå till den även om det var två minuter kvar och ändå inte komma försent. I början var jag den bästa eleven i hela sjuan. Men holen gick och jag började få samtal hem om att jag bråkat eller snackat för mycket på skolan.

Som sagt så var det alltid missförstånd. Dom blandade alltid mig med en annan elev som heter Kalle. En dag när vi hade bild retorik. Så kom Kalle 10 minuter försent, så att läraren börja skrika. Det värsta var att hon streck på alla andra och sa att vi var dålig uppförande.

Jag tog illa upp och ställde mig upp på bordet och började skrika tillbaka. Eleverna i bilsalen kollade upp mot mig och började klappa för att dom höll med mig. Läraren skickade ut oss. Den dagen bestämde jag att jag skulle byta skola. Och det gjorde jag.

Redan första dagen efter att ha fått nojet att träffa eleverna, fick jag göra ett Ma-test.

Gick inte särskilt bra. Dessa elever låg på en helt annan IQ-nivå. Dom var/är duktiga på allt. Efter testet och efter ha träffat eleverna

skickades jag på en "rundtur" med Nils Pettersson och Fredrika Svennsson

Vi gick till en trask som dom kallade för "träffen". Antagligen för att den heter så. Dom vissade mig och förklarade för mig hur jag kommer till dom olika klasserna. Jag försökte göra mitt bästa genom hela sjuan - att han var fortfarande inte så bra

Som jag trodde jag skulle va. Innan jag hämnade attan bestände jag mig för att bli mycket bättre på alla ämnen i nian. Då var det dags, jag började nian och det första jag gjorde var att hålla det jag hörat. Jag började och slutade en dag med att hålla 9 läxorna eller en bok. Jag gjorde mitt bästa och lärarna hjälpte alltid till. Pia-Lena gav extra utläsning på arbete! Bror satt i tysta rummet för att hjälpa till på svenska och tyska.

Vi hade Gun P. so-salen för att hjälpa till på Geografi, historia, ekonomi m.m. Vi hade många lärare till hjälp. Utan arbete eller reflektions-dagarna, hade många elever läggat mycket efter. I nian hade vi mindre test och prov, men proven var svårare. "Och nu sitter jag här och skriver Nationella provet, som jag hoppas att lyckas med." Resten av Historien/ framtidens fortäljer vi inte.

SLUT!